

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 30 november 2022

957/2022

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om klientavgifter inom social- och hälsovården

I enlighet med statsrådets beslut

upphävs i förordningen om klientavgifter inom social- och hälsovården (912/1992) 3 § 4 och 7 mom., sådana de lyder i förordning 1648/1992,

ändras 1 §, 2 § 1 och 4 punkten, 3 § 5 mom., 8 § 1 mom., 9 § 6 mom., 12 § 1 mom., 16 § 1 och 3 mom., 22 § 1 mom. och 23 §, av dem 2 § 4 punkten sådan den lyder i förordning 1648/1992, 3 § 5 mom., 8 § 1 mom., 12 § 1 mom. och 23 § sådana de lyder i förordning 931/2021, 9 § 6 mom. sådant det lyder i förordning 1482/2001 och 16 § 1 och 3 mom. sådana de lyder i förordning 1335/1994, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

För social- och hälsovårdstjänster som ordnas av ett välfärdsområde får de avgifter som fastställs i denna förordning tas ut, om inte något annat föreskrivs särskilt.

Vad som i denna förordning föreskrivs om välfärdsområden tillämpas på Helsingfors stad och HUS-sammanslutningen till de delar de ordnar social- och hälsovård i enlighet med lagen om ordnande av social- och hälsovård (612/2021) och lagen om ordnande av social- och hälsovården och räddningsväsendet i Nyland (615/2021).

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *klient* en eller flera personer som använder social- och hälsovårdstjänster eller som tjänsterna gäller; vid hemservice för barnfamiljer enligt 18 a § i socialvårdslagen (1301/2014), vid hemvård som ordnas för barn enligt 19 a § i den lagen och vid hemsjukvård som ordnas för barn enligt 25 § i hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010) anses som klient vid sidan av barnet också föräldrar eller andra vårdnadshavare som lever i gemensamt hushåll med barnet,

4) *service i hemmet* hemservice för barnfamiljer enligt 18 a § i socialvårdslagen, stöd- tjänster enligt 19 § i den lagen och hemvård enligt 19 a § i den lagen samt hemsjukvård enligt 25 § i hälso- och sjukvårdslagen.

3 §

Service i hemmet

— — — — —

För tillfällig service i hemmet kan det tas ut en skälig avgift som välfärdsområdet bestämmer. För tillfällig hemsjukvård kan det dock tas ut högst 19,20 euro för läkares eller tandläkares hembesök och högst 12,20 euro för hembesök av någon annan person. För tillfällig hemsjukvård får det dock inte tas ut någon särskild avgift hos personer som får fortgående hemsjukvård.

— — — — —

8 §

Sjukhusens poliklinikavgifter

Hos den som undersöks eller behandlas på polikliniken vid ett sjukhus som ger specialiserad sjukvård enligt 3 § 3 punkten i hälso- och sjukvårdslagen eller någon annan verksamhetsenhet för sådan specialiserad sjukvård eller på hälsovårdscentralens poliklinik vid ett specialistlett sjukhus kan det tas ut högst 41,80 euro per besök. Samma avgift kan tas ut hos alla som fyllt 18 år i samband med den jour som hälsovårdscentralen och sjukhuset gemensamt ordnar på sjukhuset vardagar mellan klockan 20.00 och 8.00 samt på lördagar, söndagar och helgdagar.

— — — — —

9 §

Undersökning och vård av mun och tänder

— — — — —

Avgifter som anges i 1–4 mom. får inte tas ut hos personer som inte har fyllt 18 år. Hos den som har frontmannatecken, fronttjänsttecken, fronttecken eller veterantecken eller som har ett i 2 § i lagen om rehabilitering för personer som tjänstgjort i vissa uppdrag under Finlands krig (1039/1997) avsett intyg om deltagande i minröjning enligt 1 § 2 mom. 3 punkten i den lagen, får avgift inte tas ut för tandkontroll, profylaktisk behandling eller kliniskt arbete som hör till protetik.

12 §

Kortvarig anstaltsvård

Hos den som är i kortvarig anstaltsvård kan det tas ut högst 22,80 euro per vård dag för vård och uppehälle på en psykiatrisk verksamhetsenhet och högst 49,60 euro per vård dag för annan kortvarig anstaltsvård. Vid hälsovårdscentraler eller på sjukhus eller vid deras verksamhetsenheter får avgifter dock inte tas ut hos den som inte har fyllt 18 år till den del vård dagarna är fler än sju under ett kalenderår. Avgifter får inte heller tas ut för observationstid enligt 9 c § i mentalvårdslagen (1116/1990), om inte den som tagits in för observation på basis av observationen meddelas ett sådant beslut om vård oberoende av patientens vilja som avses i 8 § i den lagen.

— — — — —

16 §

Avgifter inom företagshälsovården

För sådan i 18 § 1 mom. och 19 § 2 punkten i hälso- och sjukvårdslagen avsedd företagshälsovård och sådana i 18 § 3 mom. i den lagen avsedda sjukvårdstjänster och andra

hälsovårdstjänster som välfärdsområdet har ordnat eller producerat är arbetsgivaren skyldig att betala avgifter eller ersättningar vilkas storlek bestäms av välfärdsområdet.

— — — — —

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om arbetsgivarens skyldighet gäller också företagare när de av välfärdsområdet köper företagshälsovård som avses i 18 § 2 mom. i hälso- och sjukvårdslagen. Från de avgifter som ska tas ut hos företagare avdras de ersättningar som folkpensionsanstalten med stöd av 13 kap. 8 § i sjukförsäkringslagen betalar till välfärdsområdet.

22 §

Vård för andningsförlamningspatienter

Vård som välfärdsområdet ordnar för andningsförlamningspatienter och transporter i samband med vården är avgiftsfria. Vården ska ordnas på sjukhus eller som vård i hemmet utan att patienten skrivs ut från sjukhuset.

— — — — —

23 §

Avgift för läkarintyg

För intyg och utlåtanden som ges av läkare och tandläkare kan det, beroende på typen av intyg eller utlåtande, tas ut högst 51,50 euro, om det inte är fråga om sådana avgiftsfria intyg eller utlåtanden inom primärvården som avses i 5 § 1 punkten underpunkt d i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården. För läkarintyg som behövs för att få eller behålla den körrätt som avses i körkortslagen (386/2011) kan det emellertid tas ut högst 61,80 euro.

— — — — —
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2023.

Helsingfors den 24 november 2022

Familje- och omsorgsminister Krista Kiuru

Regeringsråd Pirjo Kainulainen